

der i 5 Aar skal være Adgang til at opføre som Aktiv for Forsikringsfonden de 30 pCt., som den Gang var foreslaaede, og som vi altsaa vedtog, men at efter disse 5 Aar skal disse 30 pCt. gaa ned til 25 pCt., som Maksimum. Nu er det ganske vist, at det, af de fleste i alt Fald, antages, at den gældende Regels Afløsning paa denne Maade for de Selskaber, som ikke af Aarets Drift afholder samtlige Aarets Erhvervelsesomkostninger, vil medføre, at de faar forøgede Midler til Agitation for Nytegning, og det er tilvisse ikke netop det, som i alt Fald mit Parti — og jeg tror det gælder alle Partier paa Rigsdagen — ønsker opnaaet ved en Forandring af Livsforsikringsloven. Men paa den anden Side vil denne nye Regel bevirke, at der ikke mere kan opføres som Aktiv Erhvervelsesudgifter for Forsikringer, som ikke længere er i Kraft, idet det foreliggende Lovforslag paabyder, at Erhvervelsesudgifter for saadanne straks skal afskrives. Det maa saa formodes, at Selskaberne vil blive forsigtigere med Hensyn til at overtage Forsikringer, som det kan befrygtes, at de forsikrede ikke er i Stand til at opretholde, og dette kan danne en ganske god Modvægt mod en altfor stærk Agitation for Nytegning. I gamle Dage hørte det til Sjældenhederne, at en Livsforsikring ophørte, fordi vedkommende ikke betalte sin Præmie, men paa Grund af den herskende enorme Tegningsagitation forekommer det desværre nu meget hyppigt. Det sker ofte, at Folk, som ikke har nogen tilforladelig Udsigt til at kunne opretholde en Livsforsikring, lader sig overtale til at tegne en saadan. Det er, saa vidt jeg har kunnet bringe i Erfaring, omtrent $\frac{1}{5}$ af Forsikringerne, som falder fra, og de fleste falder meget hurtigt fra, for visse Slags Livsforsikrings Vedkommende gaar denne Frafaldsprocent langt højere op. Det er særligt de ugevis forfaldende Præmier, som bevirker, at Folk forsikrer uden i Virkeligheden at have nogen Udsigt til at kunne opretholde Forsikringen, de overtales dertil af de meget talrige og meget paagaende Livsforsikringsagenter, som vi i vor Tid saa at sige dagligt har for Øje. Efter den gældende Lov er de store Beløb, som Selskaberne har udgivet til Agenterne for disse bortfaldende Forsikringer, mindre tyngende for Selskaberne, fordi de har været berettigede til at opføre ogsaa dem som Erhvervelsesomkostninger, der succesive kan afskrives. Men nu forlanges det altsaa, at de skal afskrives straks, saa-

ledes at Regelen om de 30 pCt. kun kan bringes i Anvendelse overfor Forsikringer, der er i Kraft, medens de andre Forsikringer altsaa ikke tør opføres med nogen som helst Værdi i et Selskabs Balance. Det forekommer mig, at under Hensyn til den store Uoverensstemmelse, der var indenfor Selskabernes Kreds, bør det for dette Hovedpunkts Vedkommende erkendes, at Kompromisforslaget, som hele Folketingsudvalget sluttede sig om, og som er blevet tiltraadt baade af den foregaaende og ogsaa af den nuværende højtærede Indenrigsminister, giver en heldig Løsning, og at den, der i Folketinget fandt denne Udvej, fortjener Tak.

Den højtærede Minister har ved Lovforslagets Forelæggelse ret indgaaende gjort Rede for hver enkelt af Folketingets øvrige Ændringer, som angaar Punkter, der ikke kan siges at være af væsentlig Betydning. Jeg kan derfor ikke tænke mig, at der ud deraf kunde vokse nogen Uoverensstemmelse af Betydning, heller ikke med Hensyn til et Par Punkter, hvor man indfører Ændringer i, hvad dette høje Ting har vedtaget i Fjor som Ændringer i det oprindelige Lovforslag. Folketinget har ikke ønsket vore Ændringer i Reglerne for Selskabernes Udlaan i faste Ejendomme og i de Bødestemmelser, som Landstinget har vedtaget til det daværende Regeringsforslag, men har foretrukket Regeringsforslagets Bestemmelser og indsat dem i Stedet. Disse Punkter er dog neppe af den Beskaffenhed, at de vil møde Modstand her i Tinget, og de er ikke af den Betydning, at de efter mit Skøn bør bevirke Strid. Der er derimod nogle andre ogsaa mindre væsentlige Ændringer af Lovforslaget, som Selskaberne ønsker, og et Par Rettelser, som vil erkendes at være rigtige og til Dels nødvendige. Af Hensyn hertil mener jeg ganske vist, at hele Lovforslaget maa undersøges noget nærmere i et Udvalg, men jeg tror dog at turde forudsige, at det vil faa en let og hurtig Behandling gennem dette Ting, idet jeg ikke kan tænke mig, at der skulde kunne blive indført saadanne Ændringer, som kunde lægge Lovforslagets Gang og Vedtagelse i det andet Ting Hindringer i Vejen.

Den højtærede Indenrigsminister har i Slutningen af sit Foredrag ved Fremlæggelsen omtalt den fra forskellige Sider fremførte Tanke om Overgang af den samlede Livsforsikringsvirksomhed her i Landet til en Statsanstalt, der i Modsætning til den nuværende skulde have udeluk-